

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget
(Alm. del - bilag 31)
landbrugsministerråd
(Offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg

og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	10. oktober 2001

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Fødevareministeriets notat om danske synspunkter vedrørende Kommissionens grønbog om den fremtidige fælles fiskeripolitik.

Notatet er udarbejdet som svar på Kommissionens offentlige høring om grønbogen og er i overensstemmelse med den orientering om grønbogen, som fødevareministeren har givet Folketingets Europaudvalg

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

København, den 1. oktober 2001

LFM 2094

Memorandum

om

danske synspunkter vedrørende Grønbogen

1. Indledning.

EU-Kommissionen har som optakt til revisionen fremlagt en grøn bog om den fremtidige fælles fiskeripolitik samt tre rapporter til Rådet og Parlamentet om fiskeriets situation i Fællesskabet og gennemførelsen af fiskeripolitikken.

Danmark har med stor interesse studeret grøn bogen, der har været bidragende til en bred debat om fremtidens fælles fiskeripolitik. Bl.a. har det danske parlament (Folketinget) afholdt en høring om emnet.

Grøn bogen betoner behovet for en fiskeriforvaltning, der tager udgangspunkt i forsigtighedsprincippet og præges af hensyn til økosystemet. Danmark er enig heri. Der er et stigende behov for, at den fælles fiskeripolitik både kan sikre en bæredygtig forvaltning af fiskebestandene og samtidig tage hensyn til fiskeriets påvirkning af havmiljøet. Efter dansk opfattelse er der her tale om en overordnet prioritet for den fremtidige den fælles fiskeripolitik, hvis retsgrundlag bør fremgå tydeligt i de revisionsbeslutninger, som Rådet skal vedtage.

2. EU's ressource og bevaringspolitik

Adgang til farvande

Regimet inden for 12 sømil

12-sømilezonen beskytter ikke blot kystfiskernes traditionelle fiskerirettigheder, men bidrager også til, at fiskeriet forbliver en vigtig del af det lokale erhvervsliv.

"Shetlandskassen" og andre "kasser"

Som en naturlig del af revisionen af fiskeripolitikken bør der foretages en revision af Shetlandskassen og de andre kasser for at sikre, at det videnskabelige grundlag for at opretholde kasserne er til stede og for at gennemføre eventuelle påkrævede justeringer.

Nordsøen

Når adgangs begrænsningerne til Nordsøen ophæves, kan der være behov for yderligere reguleringsforanstaltninger med henblik på at undgå fiskeri efter bestande, der ikke kan udnyttes kommercielt uden bifangster af kvoteregulerede arter. Yderligere belastning af i forvejen overfiskede bestande skal undgås.

Adgang til ressourcer

Relativ stabilitet

Den relative stabilitet afspejler det historiske fiskerimønster og hensynet til kyststaternes afhængighed af fiskeri. Den relative stabilitet udgør et af grundelementerne i den fælles fiskeripolitik.

Der er ikke i dag et reelt alternativ til den relative stabilitet. Dette faktum udelukker dog ikke, at der måske kunne opnås en mere optimal fordeling af ressourcerne, hvis mindre justeringer af fordelingerne af kvoterne skete på baggrund af det eksisterende fiskerimønster, herunder erfaringer med kvoteudnyttelsen, discard og kvotebytte.

Det er endvidere Danmarks opfattelse, at fordelingsnøglerne, der er grundlaget for den relative stabilitet, blev endelig fastlagt i 1983 og at Haag-præferencerne ikke længere har nogen berettigelse. Endvidere er TAC-niveauerne i dag væsentlig lavere end i 70'erne, hvor præferencerne blev beregnet, og flåde-strukturerne er helt anderledes i dag end dengang den fælles fiskeripolitik blev etableret.

TAC/kvoter

TAC/kvotesystemet er på samme måde som den relative stabilitet et anerkendt forvaltningsinstrument. Instrumentet, der anvendes på grundlag af videnskabelig rådgivning fra ICES, har ikke for tiden noget reelt alternativ, og det skal derfor fortsat udgøre hovedinstrumentet i forvaltningen.

Forvaltningen af de fastsatte kvoter foregår i de enkelte medlemslande i overensstemmelse med de nationale politiske og forvaltningsmæssige rammer. Kvoteforvaltning og tildelingen af fiskerirettigheder til fiskerne skal også fremover forblive en del af den nationale fiskeriforvaltning.

Videnskabelig rådgivning

Problemerne med uklare og skiftende vurderinger af ressourcesituationen i bl.a. Nordsøen og Østersøen illustrerer behovet for bedre videnskabelig rådgivning.

Den biologiske rådgivning skal være troværdig, den bør præsenteres på en brugervenlig måde, og den bør redegøre for metode og eventuelle afvigelser i forhold til tidligere års rådgivning. I modsat fald mister erhvervet tilliden til det fundament, som forvaltningen baseres på.

Der er behov for at overveje, hvordan både ICES, medlemslandene og Kommissionen igennem STECF kan bidrage til at forbedre den videnskabelige rådgivning.

Tekniske bevaringsforanstaltninger

Det overordnede mål med reglerne er at sikre et mere ansvarligt og bæredygtigt fiskeri ved især brug af mere selektive redskaber.

Med den kritiske situation for nogle af de vigtigste bestande er det mere vigtigt end nogensinde, at fiskeriet forvaltes på et bæredygtigt grundlag. Omfanget af discard er stadig uacceptabelt i mange fiskerier. Vidensgrundlaget og data om omfanget af discard er stadig ikke dækkende i EU, og der bør investeres kraftigt i udbygningen af den tilgængelige viden på området.

Danmark opfordrer Kommissionen til arbejde aktivt for en reduktion af discarden. Overvejelserne kan bl.a. omfatte mulighederne for at indføre discardforbud i visse fiskerier, temporære lukninger af områder og pligt til at flytte fangstplads, når der forekommer fisk, der ikke lovligt kan beholdes om bord.

Det bør overvejes at udvikle en smidigere beslutningsproces, der i en forenklet procedure giver EU mulighed for at træffe beslutninger, ikke kun i nødssituationer, men også i mere lokalt prægede forhold, hvor lokale hensyn sikres størst mulig indflydelse på beslutningerne ("real time"-closures).

3. Flådepolitik

Danmark er stærk fortalende for en effektiv, enkel og let gennemskuelig flådepolitik, der som formål har en fjernelse af overkapaciteten, fremme af udvikling, fornyelse i fiskerierhvervet samt skabelse af et grundlag for en bedre ressourcebevaring.

Det er vigtigt, at flådepolitikken samordnes med støttepolitikken. Forvaltning af fiskeriindsats vil ikke kunne løse det eksisterende strukturelle problem med overkapacitet i sektoren.

Hvis kapacitetspolitikken skal virke, skal der ske en reel eliminering af den overkapacitet, der kan konstateres. Målet bør være, at alle medlemslande gennemfører reelle og mærkbare reduktioner.

Danmark finder, at der generelt bør ses mere kritisk på støtten til fiskerisektoren. Subsidier har en tendens til at virke konkurrenceforvridende og tilskynde til overinvestering og overkapacitet i en sektor. Støtte bør derfor anvendes med tilbageholdenhed, og kun hvor det er et særligt velegnet instrument eller kan fremme særlig vigtige mål, f.eks. ved ophugning af overskydende kapacitet eller på sundhedsområdet.

Også subsidier til investeringer i forarbejdningsindustrien og akvakultursektoren bør fjernes. Støtte til private investeringer har som oftest en konkurrenceforvridende effekt til skade for hele erhvervet på især længere sigt. Forsknings- eller udviklingsorienterede programmer kan dog retfærdiggøre et begrænset område for støtte.

4. "Good governance"

Danmark mener, at den overordnede beslutningskompetence for den fælles fiskeripolitik bør ligge i Rådet.

Der er imidlertid behov for at inddrage viden og synspunkter fra lokale og regionale erhvervsrepræsentanter i udarbejdelsen af de fiskeripolitiske og –forvaltningsmæssige beslutninger.

Danmark går ind for at udvikle regionale eller lokale rådgivende fora til supplement af det eksisterende rådgivningssystem (Den rådgivende Komité), som der allerede er gode erfaringer med i Østersøområdet.

5. Kontrol

Kontrol er et af de bærende elementer i fiskeripolitikken, og der bør derfor ske en styrkelse af kontrollen. Et dansk krav til en velfungerende kontrolpolitik er, at kontrollen i medlemslandene forvaltes ensartet, og at kontrollen er effektiv og gennemsigtig. Det er vigtigt, at Kommissionen har tilstrækkelige ressourcer og kompetence til at løfte opgaven med overvågning af kontrollens gennemførelse i medlemslandene. Fiskerierhvervets tillid og opbakning til kontrolopgaverne er af stor betydning, hvis målet er at sikre en ensartet og effektiv kontrol i alle medlemslandene.

Det bør overvejes at tildele EU øgede beføjelser for at opnå en mere effektiv kontrol. Danmark er derfor enig i behovet for at harmonisere kontrol- og sanktionspraksis, så ensartede overtrædelser af lovgivningen også sanktioneres ensartet i EU.

I regionale fiskerierorganisationer går Danmark ind for en model, hvor flagstaterne har ansvaret for at gennemføre inspektion og kontrol af egne fartøjer. Kommissionens opgave ligger i formulering og koordinering af de relevante kontrolopgaver.

6. Eksterne relationer

Indledningsvis skal man holde sig for øje, at der er afgørende historisk forskel på EU's nordlige og sydlige aftaler, idet de nordlige aftaler er baseret på gensidig adgang og viderefører traditionelle fiskerimønstre. Fordelingen og udnyttelsesgraden af Fællesskabets fiskerimuligheder under de nordlige aftaler bør således fortsat afspejle de historiske rettigheder og fastholde den relative størrelse.

Derudover bør EU tage ansvar og gå i spidsen, når det internationale samfund skal forbedre bevaring og forvaltning af de levende marine ressourcer på globalt plan.

Det er i den forbindelse væsentligt at tage højde for udviklingslandenes stigende interesser i udviklingen af eget fiskeri. Udviklingselementet, som udgør en stigende del af de sydlige aftalers omkostninger, bør fastholdes, og der bør sikres en kohærens mellem EU's fælles fiskeripolitik i forbindelse med tredjelandsaftaler og EU's generelle udviklingspolitik. Dette indebærer bl.a., at fiskere fra tredjelande sikres rimelige ansættelsesforhold med hensyn til løn og arbejdsforhold.

I takt med at flere tredjelande er i gang med at udvikle deres fiskerisektorer, bør den overskudskapacitet i EU-flåden, som ikke længere kan fiske i tredjelfarvande, udfases.

Et andet aspekt er øget handel og bedre markedsadgang for fisk og fiskeriprodukter til EU. Et mere liberalt EU markedsregime ville kunne mindske behovet for nye fiskeriaftaler og samtidig indirekte bidrage til udviklingen af det nationale fiskeri i de udviklingslande, der i stigende grad ønsker at udvikle eget fiskeri og udnytte egne ressourcer.

Bedre markedsadgang til EU i form af bortfald af told og importkontingenter vil være til gavn for store dele af EU's forarbejdningssektor, der er afhængig af importen af råvarer fra tredjelande.

7. Andet

Af hensyn til fremtidens fiskeri er det vigtigt, at der også tænkes på næste generation af fiskere. Uddannelse og rekruttering til erhvervet bør derfor indgå som en naturlig del af overvejelserne til den fremtidige fiskeripolitik, ligesom sociale og sikkerhedsmæssige aspekter af erhvervet bør inddrages i en helhedsorienteret tankegang.